

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. Š., narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/185657-916, o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění jejího doplnění, které bylo soudu doručeno dne 23. 10. 2017, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/185657-916, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Lovosice, ze dne 1. 9. 2016, č. j. 215563/LT, jímž byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 7. 2016 trvale, a rozhodnutí správního orgánu bylo potvrzeno.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. V žalobě žalobce uvedl, že pro poranění páteře a pánve pobírá plný invalidní důchod, a dále trpí cukrovkou, která mu způsobila odumření nervového zakončení u dolních končetin. K tomu žalobce doplnil, že má silně bolestivou kůži, kterou porovnal k bolesti při omrzlinách. Žalobce připustil, že na bolest bere léky a prsty u nohou vystýlá vatou, přesto je nucen při chůzi používat francouzskou hůl, neboť jeho chůze je velice nejistá. Žalobce poukázal na skutečnost, že je mu přičítáno k tíži, že se nedostavil před posudkovou komisi. Žalobce vysvětlil, že byl informován o tom, aby doložil další doklady ke svému zdravotnímu stavu, pokud se změnil, a že účast na jednání komise není povinná. K tomu žalobce doplnil, že pro bolest raději necestuje, ale pokud by nebyl informován o nepovinnosti účasti na jednání komise, pak by si sehnal odvoz.
3. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že rozhodnutí komise je nedůstojné vůči osobám, které trpí bolestmi. Žalobce připomněl, že od státu nepožaduje žádné finanční zvýhodnění, pouze chce omezit svou bolest tím, že nebude muset překonávat delší vzdálenosti od zaparkovaného vozidla. Žalobce popsal svou svalovou ochablost a potíže při lékařském vyšetření, když nemohl vystoupit na stupínek a nedokázal se bez cizí pomoci zvednout ze dřepu. Na podporu svých tvrzení žalobce soudu zaslal lékařskou zprávu MUDr. J. ze dne 12. 4. 2016.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu. Žalovaný je toho názoru, že předmětné řízení bylo provedeno v souladu se zákonem č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o poskytování dávek“) i se zákonem č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný poukázal na skutečnost, že posudková komise nemá povinnost zvát posuzovanou osobu k jednání, pokud je zjištěno, že podkladová dokumentace je dostatečná a objektivní. Žalovaný připomněl, že žalobce svou přítomnost v průběhu správního řízení nenavrhl a odmítl, že by nepřítomnost žalobce při jednání komise byla záminkou k nepřiznání požadovaného typu průkazu osoby se zdravotním postižením. Žalovaný nepochybuje o odbornosti posudkových lékařů, zejména nepochybuje o odborném lékaři – neurologovi, kteří posuzovali zdravotní stav žalobce. Žalovaný se domnívá, že posudková komise postupovala v souladu s posudkovými kritérii, na základě objektivní podkladové dokumentace a zdravotním stavem žalobce se zabývala komplexně, jak podle žalovaného vyplývá z posudkového hodnocení posudkové komise. Žalovaný k podkladové dokumentaci dále doplnil, že komise měla k dispozici i žalobcem zaslané lékařské nálezy, a vyjádřila se i k pohybovým a orientačním schopnostem žalobce.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného uvedl, že trvá na závěrech učiněných MUDr. J., že trpí neuropatickým onemocněním. Žalobce opakovaně popsal svou svalovou ochablost a potíže při lékařském vyšetření, které podle jeho názoru postačují k prokázání skutečnosti, že má vážné potíže s pohybem. Žalobce doplnil, že má až po kolena odumřelé cévky, což je hodně bolestivé zejména při chůzi a doteku. K tomu žalobce podotkl, že mu bylo lékaři sděleno, že mu budou dolní končetiny amputovat, což je podle jeho názoru další důkaz o jeho onemocnění a bolestivosti při pohybu. Žalobce vyjádřil názor, že pokud mu bude

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ až po amputaci, pak se bude jednat o výsměch nemocným osobám.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně vyjádřil svůj souhlas a žalovaný se po řádném poučení soudu, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k této otázce nevyjádřil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 20. 7. 2016 na Úřadu práce České republiky, krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Lovosice, žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.
10. Soud dále z obsahu předloženého správního spisu zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku posudkové komise, která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o organizaci“), povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise pro účely odvolacího správního řízení nově posoudila celkový stav žalobce a zaujala posudkový závěr o jeho zdravotním stavu ve smyslu přílohy č. 4 vyhlášky. Před zasedáním posudkové komise zaslal žalobce další lékařské zprávy o svém zdravotním stavu a požádal žalovaného, aby tyto lékařské zprávy zaslal komisi. Konkrétně žalobce zaslal lékařskou zprávu MUDr. J. ze dne 12. 4. 2016, MUDr. M. ze dne 23. 11. 2015 a propouštěcí zprávu z Fakultní nemocnice Královské Vinohrady ze dne 25. 3. 2017. Posudková komise měla k dispozici posudkový spis Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, spis odvolacího orgánu (žalované), zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře MUDr. T., lékařské nálezy zaslané žalobcem (MUDr. T. J., neurologie, ze dne 11. 10. 2016 a ze dne 12. 4. 2016; MUDr. K. J., kardiochirurgie, ze dne 25. 3. 2017) a vyjádření žalobce ze dne 24. 7. 2017. Posudková komise dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky MUDr. J. B. Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 15. 8. 2016 je zcela správný. Posudková komise shodně jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice dospěla k závěru, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a že v jeho případě jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), ale svým funkčním postižením odpovídá nebo se svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. g) citované přílohy.

11. Podle ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.
12. Dle odst. 2 téhož ustanovení má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.
13. Dle odst. 3 téhož ustanovení má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
14. Podle přílohy č. 4 odst. 1 písm. g) vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace považovat tyto zdravotní stavy: postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.
15. Soud se zabýval vznesenou námitkou žalobce, jež spočívala v porušení zákona o sociálních službách a vyhlášky, včetně přílohy č. 4, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo podle žalobce vydáno po nesprávném posouzení jeho zdravotního stavu.
16. Soud předně uvádí, že posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se řídí zákonem o poskytování dávek, ze kterého žalovaný při posuzování žádosti žalobce správně vycházel.
17. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů, přičemž z protokolu o jednání komise je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici, a že mezi nimi byla mj. i žalobcem zmiňovaná lékařská zpráva MUDr. T. J. ze dne 12. 4. 2016. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, pak posudková komise dospěla k závěru, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, není osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 3, 4 zákona o poskytování dávek, a že v jeho případě jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 vyhlášky, když svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v příloze č. 4 odst. 1 písm. g) vyhlášky, přičemž v jeho případě nejde o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 odst. 2, 3 vyhlášky, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v příloze č. 4 odst. 2, 3 vyhlášky.

18. Vzhledem ke skutečnosti, že posudková komise měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci žalobce, včetně jím uváděných a posudkové komisi zasláných lékařských nálezů, přičemž zdravotní stav žalobce posudková komise posoudila v intencích vyhlášky k provedení zákona o poskytování dávek, považuje soud námitku žalobce o nesprávném vyhodnocení jeho zdravotního stavu posudkovou komicí a potažmo i žalovanou stranou za nedůvodnou. Posudková komise se zabývala zdravotním stavem žalobce komplexně, členem komise byl i odborník v oboru neurologie. Žalobce byl shledán osobou, která je přes svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopen chůze se sníženým dosahem, kdy má problémy s chůzí okolo překážek a na nerovném terénu. Soud se přitom shoduje se žalovaným, že tento stav odpovídá „toliko“ středně těžkému funkčnímu postižení pohyblivosti, u něhož vzniká nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“.
19. K námitce žalobce, že nebyl přítomen jednání posudkové komise, soud uvádí, že v zákoně o organizaci je upraveno složení a usnášení posudkové komise, pravomoc předsedy posudkové komise a přítomnost třetích osob při jednání posudkové komise, přičemž v právních předpisech není výslovně uvedeno, že jednání komise při posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením má být posuzovaná osoba přítomna, jako tomu je např. v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v němž je upraven postup ohledně přiznání příspěvku na péči.
20. Vzhledem ke skutečnosti, že v právních předpisech České republiky není nikde výslovně uvedeno, že jednání komise při posouzení nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením musí být posuzovaná osoba přítomna, je v kompetenci předsedy posudkové komise posuzovanou osobu k jednání nepozvat. Uvedené platí za předpokladu, že posudková komise má k dispozici dostatečné množství podkladů, na jejichž základě lze vyhotovit posudek, aby došlo k naplnění podmínky uvedené v ust. § 3 správního řádu, a za situace, kdy posuzovaná osoba o účast při jednání posudkové komise výslovně nepožádá.
21. Na tomto místě soud podotýká, že pokud by posuzovaná osoba dala výslovně najevo, že u jednání komise chce být přítomna, je nutné jejímu přání vyhovět. V daném případě však žalobce využil možnosti neúčastnit se jednání komise, neboť byl správně informován o skutečnosti, že jeho přítomnost není pro posouzení jeho nároku nutná. Žalobce po zaslání informačního dopisu reagoval zasláním dalších lékařských zpráv, které posudková komise vzala rovněž při vyhodnocení zdravotního stavu žalobce v úvahu. Na tomto místě soud podotýká, že neshledal v postupu komise žádné pochybení, pokud jednala v nepřítomnosti žalobce, neboť měla dostatek podkladů pro objektivní zhodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotního stavu žalobce a přijmutí patřičných posudkových závěrů. S ohledem na uvedené považuje soud námitku žalobce za naprosto nedůvodnou.

22. Soud uzavírá, že po zhodnocení výše předestřených důkazů žalovaný zcela v souladu s právními předpisy dospěl k závěru, že posudková komise jednala v řádném složení, její posudek žalovaný legitimně vyhodnotil jako stěžejní důkazní prostředek v odvolacím řízení, neboť byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce (třebaže bez jeho osobní účasti) na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice. Pokud posudková komise dospěla k závěru, že žalobce splňuje podmínky uvedené v ust. § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek a má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ a žalovaný z tohoto závěru vycházel, tak soud se s tímto vyhodnocením rovněž ztotožnil, neboť toto zjištění má náležitou oporu ve správním spise.
23. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první, odst. 2 s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení ze zákona nepřísluší a ten je navíc ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 29. března 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)